

# மந்திரக்கள்ளி மாயம்

பழங்காலத்தே, வனக் குழந்தைகள் பயமுறுத்துவர் கிப்படி பரஸ்பரம்.

குடுகுடு மந்திரக் கள்ளி நானே!

குடுகுடு மந்திரக் கள்ளி..! ஊட-மாயமேன் உன்னை.

வே-ணமே! ஓவ..!

நியத-கூடா!

வாக்கர் மாமா! \* குடுகுடு மந்திரக் கள்ளின்னு உண்டா நிஜமா..?

கொளு குரண!

உண்டா குரன்?

இருந்தா!

\* வேதாள மாயாத்மாவே!

ஓடு நாள் —

வாக்கர் மாமா! சூனியக்காரின்னா?

பொல்லாத மந்திர சக்தி உள்ள ஒருத்தி பேரு!

காட்டின் கோடியிலே காட்டு வாலிகள் துளிர்க்கும்  
பனி மூட்ட மலைகள்!

மலைப்பக்கம் பார்ல் -  
காதே! கெட்டது  
தென்படும்!

பேயுருவும் தீய ஆவியும் அங்கு  
உலுவுவதாய் வதந்தி...!

பிரதிவருடம் வன  
மந்திரவாதிகள் கூறும்  
'மந்திரவாதிமுடும்  
அச்ச மூட -  
ரும் இட -  
மே!

தம் மர்ம மாயங்களைக் கொண்டாடுவர் அங்கே!

புனி மூட்ட மலகளி-  
லே, அம்மந்திர  
வாதிகளும் அஞ்சம்  
இடமொன்றும்  
உண்டு .



குடுகுடு  
மந்திரக்  
களிளின்  
அரண்மனை  
அது!



ஓனியக்காரி-  
கள் உண்டா  
இன்றும்?

நம் ஓனிய  
சக்தியால்  
என்ன செய்-  
வார்க-  
ளாம்?

சென்ஸஸ்காரனை விடக்  
கேட்கிறீங்கள்டா  
பசங்களா!



வாக்கர்  
மாமா! திஜ  
ஓனியக்-  
காரி தெரி-  
யுமா?

ம்.. சொல்ல முடியாது  
திட்டமா..!  
அறிவேன்!





குறையோ மீச்சரையோ  
உகளுங்க சூனியக்-  
காரி பந்தி.  
சொல்-  
வாங்க.

கொஞ்சநாள் வெளியூர்  
போறேன். வீட்டுப்பாடம்  
மறக்க  
வேணாம்.

மறக்க முடியு-  
மாக்கும்?



மிஸ். டகாமா!  
மெய்யாவே  
சூனியக்காரி-  
யுண்டா?

அபத்தம். பழங்கா-  
வந்தொட்டு  
வற்ற மூ-  
றம்பிக்கை!

முகத்தாத்தா  
அறிவார்  
அதை.



முகத்தாத்தா! சூனியக்காரிகள்  
உண்டா மெய்யாலும்?

குருகுரு மந்திரக்  
களளி பந்தி சொல்-  
வங்களேன்.



சூனியக்காரிகளிலேயே சக்தி வய்-  
ஞ்சவ அந்தக் கள்ளி. பூலோகக் காட்சி  
எதானாவும் அவமாயக் கண்-  
னாடி காட்டும்.

மணுஷன் மிருகமா  
மாத்திடுவா!



வேதாளரிடமே  
வினாயாடியிருக்கா  
அவ!

ம்..?  
வாக்கர்  
மாமாவா?



மிஸ். டகாமா! குடுகுடு மந்திரக் கள்ளி பத்தி  
சொல்லப்போறார். கேக்க-  
றீங்களா?

முட நம்பிக்கைக்  
கதைகள் அவை.



பசங்க புத்தியிலே அபத்தத்தை நுழை-  
க்காதீங்க.

அபத்தமா? யாரு...?  
குடுகுடு மந்திரக் கள்ளியா?  
பார்த்தாய் பேச வொண்ணு!  
அவ கேயட்டா  
தண்டிப்பா எங்-  
கிருந்தோ!



ஆமாம்,  
மிஸ். டகாமா!



முசுந்தாத்தா!  
குடுகுடு மந்திரக்  
கள்ளி எங்கி-  
ருக்கா?

ஆசிரம் வருஷமா  
அவ வாசம்  
பனிமகியிலே  
ஒரு விசேஷ  
உச்சியிலே-  
தான்!

ஆசிரம் வருஷ-  
மாவா?

நிஜமா..?

மந்திரவாதியும் நெருங்க  
நடுங்கும் திடம்! பெயுரு-  
அம்திய சூனியும் உலவும்.



ஆயிரம் வருஷமா  
தனிச்சிருந்தவனுக்கு  
கல்யாண சூரை  
வந்ததாம்.

மாயக் கண்ணாடியே!  
எனக்கேத்த வரினக்  
காட்டு.



மக்கள்  
தலைவரினக்  
காட்டு!  
தங்...  
படா  
எனக்கு?



விளையாட்டு  
கிரான்,  
வேணும்!  
சீ...!  
எனக்கிழ-  
ல்லை.





மக்கள் தலைவனை - விளையாட்டு வீரனைக் காட்டின!

ஐய...! எவனுமே ஏத்தவனில்லை!

அவங்களிலே ஒருத்தனை ஏன் அவ ஏத்துக்கலை? (எப்படியாவதுவும்)

அவங்களைப் பிடிக்கலியாம்.

?

ஏந்த புறவன் சிடைக்காத ஆத்திரத்திலே, முதல் முறை, குகை மந்திரக் கள்ளி கொள்ளினோய் ஏயினான்...



பழுவாரக் கிராமத்திலே எலிகளோ... எலிகள்!



அது அவங்க தப்பில்லையே!

சூனியக்காரி அதை யொசிப்பாளா?

விஞ்ஞானிகள் - புதிப்புனைவார் - ஆசிரியர் எனக் கண்-  
னாடி காட்ட...

அறிஞரைக் காட்டு  
கண்ணாடியே!

ப்யூ..!  
போதாவ!



ஆண்களுக்  
காட்டேன்,  
கண்ணாடியே!

த்கூ..!  
சகிக்கலை!



எவனும் லாயக்கில்லை  
எனக்கு... ச்சீ!



திரும்பவும் ஆத்திரத்திலே, அடிவா-  
ரக் கிராமங்களுக்கு ஏறினாள்  
கொள்ளை நோயை!

சாருங்கடா!  
போக்கத்துவங்-  
களா!







எந்த விதக் கொள்ளை நோயாம் இப்ப?

வெட்டுக்கிளி, துரை சிலத்தின்னு...

சே!

தலா! தலா!



தன் பெயருக்களையும் சூலிகளையும் வரச் சொல்ல, யாசனை சொன்ன, அவை!



கண்ணாமூலையே! எல்லாவிதத்திலும் எனக்கிடானவனைக் காட்டு-அண்ட மெங்கும் அறிவு, அழகு, தலை-மையிலே தன்னிகழில்வள-தவனா இருக்க-கட்டும்.



கடோசியா கிடைச்சிட்டான்!

ஆஹ்..!

ஓவ்... ஆஹா!



இரேன், யாராம் அது?

யாரு?

படுங்க போய் பேசாம!





மதிப்பில்லா நகை -  
பொக்கிலும் அனுப-  
பிடுகள்.



மீண்டும் குடுகுடு மந்திரக் கள்ளி வேதாளரை  
வரவழைக்க சாகசம் செய்தாள்.

தன் அன்பின் சின்னமா, என்  
எஃமானி அனுப்பியது திங்.

குடுகுடு மந்-  
திரக்கள்ளிதானே!  
என்னவாம்?



எவருமே  
இதுவரை  
கண்டிரா  
அழகு  
ராணிகள்!  
வேண்டாம்  
என்று  
விட்டார்.



நல்லவேளை! பார்வையை விட  
மறைந்தவுடனே, அழகு ராணிகளுக்கு  
என்னவாச்ச தெரியுமோ?

என்னுச்சு?

ம்...?



பழைய பயங்கர உருவை அடைந்தன... எல்லாம்  
தீய ஆணிகள்!



அவனுக்கு வந்த கோபத்-  
திலே மின்னல் வெட்டினது  
அவள் கண்-  
களிலே!

எப்படி  
கிருந்தா  
அவ?

வனத்தலைவர்களின்  
தலைமகன்களை அழிச்-  
சிடுவேன் எனக்-  
கவன்  
கிடைக்-  
காட்டா!



நீ என் எஃமானிகிட்டே வந்தே  
திரணுமாம். தில்வே வனத்  
தலைவரின் முதல் மகன்களை அழிச்-  
சிடுமாம் அவசரம்.

மாட்டேன்!  
அவளால் அவ  
முடியாது.



ஆனால் எல்லா கிராமத் தலைவர்  
தலைமகன்களும் சீக்காளியானார்.



வேதாளரே! குடுகுடு மந்திரக்  
களளி்கிடடெயுருங்கு மகன்களைக்  
காப்பாற்றும்.



சூனியக்காரியால் வலகுண்டவர் அடங்-  
காக் குதிரை மேலேறியபோனார்,  
காடு கிடுகிடுக்க.



குடுகுடு மந்திரக் கள்ளியின் அரண்மனைக்கு  
பனிமலை மேலே பாய்ந்தது சென்-  
றார்.



பனிமுட்டமையுச்சியிலே  
கிறந்த மந்திரக் கள்ளி அரண்-  
மனையை அடைந்தார்  
வேதாளர்.

அப்புறம்  
என்குச்ச  
மூசு  
தாத்தா!





நல்வரவு  
வேதாளர்!  
சகல விதத்-  
தீவும் நடற்ற  
உமக்கு  
வழி தெரந்-  
ததா வர?

!?



கடைசியிலே ஒருகுடு  
மந்திரக் கள்ளி முன்னே  
வந்து நின்னூச்சு  
வேதாளர்!

அவ என்ன  
மாதிரியிருந்-  
தாளாம  
தூந்தா?



ஒரு வழியா வந்து சேர்ந்தீட்டே! நான்  
எப்படி கிருக்கேனும்?

குடு குடு மந்திரக்  
கள்ளி! நீ..வந்து  
நீ...



எவரும் கண்டிரா  
மகாப் பேரழகியை  
வேதாளர் கண்டார்  
தம் முன்.

மகா அழகி  
நீ!



திரனிலே, அவ தலைமுடி நெருப்புபோல்; கண் நட-  
சத்திரம்போல திருந்தது.

நடில்லாதவனே! இந்த  
அரண்மனையிலே திருக்-  
கியா மகிழ்-  
வோடு!

உன்னால் சீக்-  
காளியாகிட்ட  
குலைவர் மகன்-  
னை காப்பாற்-  
றவே வந்-  
தேன்.

நீ இங்கிருப்பதாலே  
ஆனந்தம்! எனவே...



குடுகுடு மற-  
திரக் கள்ளி மந்-  
திரக் கயடை  
பீக்க...



அவர்கள்  
எகமடை-  
யடும்.

காடு நெடுக தலைமக்கள்  
உடல் நலம் பெற்றார்கள்.  
அப்புறம்?



சற்றுமுன்னே புதைபட்ட ஒரு இள-  
வரசன் உயிர் பெற்றானாம்.







குடுகுடு மந்திரக் கள்ளியே!  
உன் சரபம் கிளவரசரை  
இனி சீக்காளி ஆக்காது  
என்பதை எப்படி  
அறிவேன்?

ஐனங்களைக் கெளு.



வேதாள மாயாத்மா! அது மெய்யே!  
சிதைச்சிடாங்க மகன்கள்.



எல்லா-  
ரும்  
சுகம்மா,  
போறே-  
ன்!

போறியா? ஏகாம் குறையா? நாற்றவடி-  
க்கு ஏத்த அழகில்லையா நான்,  
இப்ப?



பிரஞ்சு ராணி போல  
இப்படி இருந்தா, பிழக்-  
குதா?



இல்லே, கைல்  
ராணிபோலவா?

பிரஞ்சு ராணியாவும், கிளிடியா பாத்ராவாவும்  
தன்னை மாற்றிக் கொண்டா  
மந்திரக் கள்ளி!



தில்லை, திலியம் அரண் தன்  
அழகால் தகர்த்த டிராபின்  
ஹெலனாக வா?

?!  
?!



டிராபின் ஹெலன்  
ஆகி, வேதாளரை  
நடுதீயடபா-  
ளா?

ஹெலனா?  
யாரு?



முக்கால்ப் பேரழகி டிராபின்  
ஹெலனானாள், குருகுரு மந்திரக்-  
கள்ளி.

ஓப்பற்ற-  
வனே! திப்பு  
சந்தோஷம்-  
தானே?



அருமையான தன்  
அழகால் வேதாளரை மயக்க  
சுவள் முயன்றாள். எதுவோ  
சுவரைக் காத்தது.



உன் புகழ்க் கண்ணாடியிலே உன்னைப்  
பார்க்கணும்  
நான்!

ஓவ்..!



அதிலே பாரு! உன்  
கண்ணாடி உண்-  
மையைச் சிசால்-  
லும்.



ஆஹ்!!  
ஆவ்!!



திறந்த மாயக் கண்ணாடியிலே, வேதாளர் அவள்  
உண்மைத் தொற்றத்தைப் பார்க்கிறார்.

கொன்..னிடு!



விடாதே!  
கொல்லு!

வானெங்கும் தீய ஆனி! பெரும்  
புயல் காட்டையே உவக்குது.

கொடு சூலி குடுகுடு மந்திரக் கள்ளி அரண்மனைவிடும்  
போரை வேதாளர்.

பேய்களா! ஆனி-  
களா! கொல்லு!  
கொல்லு!

புயலென சென்று மறைந்தார்.

போகாதே-திரும்பி  
வா...வேதாளனே!

பேரிடி முழங்க,  
மயமானது  
அரண்மனை.



வருடா வருடம் குறிப்பிட்ட நாளிலே  
இரண்டிலே, அவ்வரண்மனை தோண்டி.



கிழ ஆனியக்  
காரி வேதாளரை  
தேரும் விதமாக!

போங்க! போய்த்  
காங்கனும்!



காங்குங்க, நல்லா!

ஆக, இப்படி  
ஆச்சாம்!



CORRIGAN IS DETERMINED TO CRUSH AN 'ELECTRONIC DEVIL' - OUR NEXT ISSUE.